

מסורת הש"ס

(א) [לקמן ג.] ב"ק ק.
(ב) [למטה ג.] ב"ק ק.
(ג) [למטה ג.] ב"ק ק.
(ד) [למטה ג.] ב"ק ק.

גליון הש"ס

תשוב' דלת' לשיכר' וכו'
 סגור דא' בקי' אסור' סגור'
 לקחת' קס' ל' למל' מדן'
 חנו' ול' קס' וכו' וכו'
 נעמן' לקחת' סגור' דסור'
 סגור' סגור' סגור' סגור'
 יס' חנו' סגור' סגור'
 סגור' סגור' סגור' סגור'
 סגור' סגור' סגור' סגור'
 סגור' סגור' סגור' סגור'

הגהות הב"ח

(א) במשנה בגי' 44 טמק:
(ב) יום' ד"ה אומר וס'
דברא המוק:

מוסף רש"י

כפיסין, חסידות עץ (תרגום)
 10. מוציאת הברס, קימח
 11. היה גדר ניחוס זה סימן
 והעיס לגדר מחלן זה סימן
 נחמס לגדר מחלן (ברב)
 12. ארמז לו גדר, של
 יוסף המצאח אדם מתחיל
 כעז המצאח פרוח והאמר
 (שם פ.)

השותפין פרק ראשון בבא בתרא

ובתי שניהן פתוחין לחיבו
לפני הבתים הן ורוב
חצי מקום עובי הכותל
בגמרא [ג]: הכל כמנהג

אשרצו לעשות מחיצה בחצר בונים את הכותל
באמצע מקום שנהגו לבנות גייל גיית כפיסין
לבינין בונים הכל כמנהג המדינה (ג) גייל גיית
נותן ג' טפחים וזה נותן ג' טפחים בגיית זה
נותן טפחיים ומחצה וזה נותן טפחיים ומחצה
בכפיסין זה נותן טפחיים וזה נותן טפחיים
לבינין זה נותן טפח ומחצה וזה נותן טפח
ומחצה ל'פיכך אם נפל הכותל המקום
והאבנים של שניהם יוכן בנייה מקום שנהגו
לגדוד מחייבין אותו יאכל בבקעה ימקום שנהגו
שלא לגדוד אין מחייבין אותו אלא אם רצה כונס
לתוך שלו וכונה ועושה חיות מבחוץ ל'פיכך
אם נפל הכותל המקום והאבנים שלו אם עשו
מרעת שניהם בונים את הכותל באמצע ועושין
חיות מכאן ומכאן ל'פיכך אם נפל הכותל
המקום והאבנים של שניהם: (ג) סברוה מאי
מחיצה גורא כ'כרתניא מ'מחיצת הכרם שנפרצה
אומר לו גדוד חזרה ונפרצה אומר לו גדוד
נתיאש

כדי עבודת הכרם דנהי היו כלאים: חורה ונפרנה אומר לו. לגדור:
קידש

המדינה: **לפירכך** אם נפל הבורא וכו'. פי' נפי שצויה הכתה
ובגון דרדוע לנו עדיין וזכרנו שנקרא זה לה ולתפאח כיון שמשו
הכל נמי הוא של שניהם אפי' נפל לרשותו דחד מיניהו כיון דאין חזיר
ואיננו רואי את הוה דאפי' נפול לרשותו מאי פריך לה כירי' נפשות חס
דף ק. גבי מחליף פרה בחמור וכן ברש' הבית והעלייה (שם דף קס) אפי'
ההוא היינו משום דהתם מתחילה מבורר היה הדבר וברשות אחד
מחליף בעדו כהפחול קיים היו חולקי' בזהו מספקו אפילו לרבו' את
הכא חזקו להו' יותר מלהו' היכר' אפילו נפל לרשותו דחד מיניהו
זאמר של אבותי (שם דף קלז) הכא הוא ליתא דרר' דתמונה אפי'
פשיטא דכפירט' כקוטרט' דאפילו לא פסיקו לן דינא דתמנימין
דנפל לרשותו דחד מיניהו דתמונה כז' בקעה ומשני לן דליתא
כיון דסדו ברשותו דרבה ויהמניט' פשעוהו כולא * מינו דליתא אפי'
ברש' הבית והעלייה דזוהמין לא קפדי אהדרי' הכא מיירי דסדו
ולא דמי לגודרות דאין להס חזקה (ולקח דף קלז) לפי שאין ידוע צד
דמקרקלא על שניהם היה לנפוש להו' מיהמן יותר שזאו אפי' הכל
יכול לדחוק את חסדו דאין להס חזקה עוהו עמו אפי' צבקה אפי'
והאי שיעורא אוי' אלא מחזיקים אבל מקום הכתוב נלשון

סברוה מא' מחיצה גורא. אע"ג דלנבוק קאי קאלמר סברוה לפי דמשני וכלנאן שני הלכא וכן פוסק ר"ת ואבנ דנקי בהה' דגריס (דף ע"ב) איכא סברוה דלנבוק קאי ומסקי הכי: ר"ת שאני משנה בשום מקום (א"ח"כ) הוי פסעט מניס בהגות ר' אחי שפיר דקסם משנה ר"ת היא ואומר ר"ת דמשמע ליה דלחאי גבי תנאמא של חכירי (כ"י) קידש וחייב בתחירתו וההיא קסמ מש' כלן יומר: **אומר** ר' גרור. פירוש לנעל הכנס (ו) והוא התקול דל' ל' לקמן (דף כ"ו) ואפילו ר' יוסי דקאלמר לקמן (דף ע"ב) אע"ג דהוי דליה ואומר ר"י דלכא קמז אומר לו גרור ולא קמז חייב לגרור ולהכי נקט נמי חרי וימני נפרצה אומר לו גרור אף פעם שיה כש' פעם שלישית מספקא לר"י אם תריך להתרוצץ כל שעה או שמה סגי וימני לאשמועינן שאם יחוספת מאחזים בין חרי שהוסקין בגרור ומאשמועינן לאשמועינן בענין והארכתי בהגות קמא

ומראשונה ראשונה בטלי והארכמי בהגזל קמא (ב"ק דף ק: ושם) ובפרק צמה אשה (שבת דף סה:):

ב.

וְיָשָׁב מִכְּסָתָא הָיָא כְּדִלְמִירִין כְּהִנְיֹן
 (ד) וְכִפְּ"ק דַּע"ו (דף ק) וְאִפְ"י לֹא הָיָה
 מִשְׁמַע מִכְּסָתָא וְאִחַר ב"מ כְּדִלְשָׁכִין
 (דף ק) מִכְּדִלְשָׁכִין מִכְּדִלְשָׁכִין מִכְּדִלְשָׁכִין
 דְּקִתְּנִי שְׁנוּעוֹת וְכֵן כְּמֵה מִקְוֹת
 וְאִחַר (דף ק) בְּתִי מִכְּסָתָא
 וְאִחַר שָׁדֵר לְמַשְׁנֵה הָיָא לְעִינִי מִחֲלֻקֹּת
 וְאִחַר כִּסֵּם מִשְׁמַע דְּרִי לֹא שֶׁנֶּה
 לְמַחֲלִיזֵי כִסֵּר מִכְּסָתָא וְשִׁמְשִׁים
 הִתְחַלְּתִּיזֵי קִדְּשׁ הִתְחַלְּתִּיזֵי וְאִחַר
 הָיָא שְׁמַע מִשְׁמַע דְּקִי אִחַר פִּירְקָא
 לְעִינִי (דף ק) הָיָא הִתְחַלְּתִּיזֵי וְאִחַר
 שְׁמַע לֹא שְׁמַע חֲלֻקִּים כְּעִינִי וְכֵן וְאִחַר
 הָיָא כְּמֵה מִכְּסָתָא וְאִחַר מִי וְשֶׁנֶּה
 דף ק) גִּיט וְכֵן ע"פ וְאִחַר
 יְמֵינִים דְּהוּ עִינִי שְׁמַע:

כפריסין. מפרש בגמ' ארזי וקשה לר"י והכמ"ב (מקוק ב) ויכ"ס מעץ יעננה שמעט שהוא עץ אורזי דשמיא היו ממניחין עליו בתלמולהו ומתלמס: **בגורל** זה גורל 'שפחים בו'. והא דלא קאמר בגורל טפיסא משום דלא נטעי למימ' ו' לכלל אחד וא"ת אחאי אצטרך ליתניי מדרתה גורל גמתי כיון דתקן בגמ' כהנא המדינא שנהגו כן יעשו וי"ל דאם יעשו ויחר מו' בגורל לא יעשה וכן כולם יתבאר אצלנו כשיעור המפורש ומיירא אם נהגו יעשו פחות מו' יעשה דלפילי ואם יעשו כהוא דרפנא יעשה דמדרס בגמרא וא"ת ומאי כעי' בגמ' הכל מנהג המדינה לתחויי מאי ומשני לתחויי אחרא דנציגי כהוא דרפנא ילימא לרביה כהנא כל ההקדמות כהנא ונצריה לר"ת דדוקא כהוא

הגו מנהג הדיוט הוא ומימיה מנהג
הם אפילו היכא דתנן הכל כמנהג
הזה לא נעשו גידול לרשע קמח
והם לזונן הכותל בעל רשע בלא
גבי קצעה לא ישע חיות לא שו
שלו הן והא דאמרין בהשווא (גמ'
ויהיו ארץ המזרח מחזירו עליו
מעיקרא חולד הספק ואם היו באין
בספק חזקין בה מודו כיון דליכא
אמר האכל כל דלית גבר כמו
הן ר"י דהיינו הן דפריך בגמרא'
ול כרחם היו חזקין בשוה ואפילו
וזהו דבריהם הרבה מזה דאמרו
והם דבריהם הרבה אלא על גב דאמר
יבואה ויבוא לא יקפידו עד עולם
לשהוהו כל כך ברשות קמ"ל כיון
כדי שלא יפלו לבדו כיון שהיה
שם חזקתו של צ"י אמר לקחמיה
אזניס נקט המקום:

ברכה ללקמן ודיחיו בעלמא הוא האי
אחרימי ועוד אורי דכפרק קמא
ה: ים פורים דגרסי דמן ואומרו
דינא דגרמי ואם היתה משנה הוה
יממי' התם המסכת [את] גפנו על
קידוש רבי מאיר הוא ואין להאריך
בשני' עבודת הכהן דלמארי' כ'
י לקמן (דף ה:) מורי ר' יוס' בגרי
הכירו ב' לגדור איני חייב לחטויות
להיות חייב לגדור כל שעה ונפרכה
ויחבר ויפרש מפרש להבי' נקט מבי
נפרכה ויהי' דאין מנטרפין לאסור
[נחת דף סה:]

נתיאש

עין משפט
גר מצוה

א א מ״י פ״ח מהל'
שטות ה' ד' מנח שטן
מנ טושי' ד״מ ק״ קה
ספ״ח א:
ב ב מ״י ש' הלכה טו
טושי' ש' ספ״ח ד:
ג ג מ״י ש' הלכה יח
טור ש״ס:
ד ד מ״י ש' טושי' ש״ס
ספ״ח א:
ה ה ו מ״י ש' הלכה טח
וספ״ח טושי' ד״מ
קסנ ספ״ח א:
ו ו מ״י ש״ס טושי' ש״ס
ספ״ח ד:
ז ז מ״י פ״ח מהל'
כלאס כל ז' סנח לאזן
רס טושי' ד״ד ק״ רטו
ספ״ח ח:

רבינו גרשום

השופטין דאית להו חצר בשותפות ונתרצו להלוק ולעשות מחיצה: בתיאן אהבה ונאמער: ג' נדא. כותל: כדתנן ג' מחיצת הכרם שמרעה לזה היה לו השדה בתראה ולזה היה לו כרם והיתה כותל מחיצה מפסקת בין השדה לכרם. ונעשו נפרעה מחיצת כרמו דיש לחוש שאלו יתעברו והוציעם בכרם. אמרים לו בית דין לבעל הכרם נדור.

[illegible]